

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟ ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΟ – ΚΟΙΝΟ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΩΝ ΠΡΟΚΑΘΗΜΕΝΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Την 9^η Μαρτίου ε.έ., Κυριακή της Ορθοδοξίας, η Α.Θ.Μ. ο Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ.θεόδωρος Β', συμμετείχε στο, τελεσθέν στον Ι.Ναό Αγ.Γεωργίου Φαναρίου, πανηγυρικό Συλλείτουργο των Προκαθημένων των Ορθοδόξων Αυτοκεφάλων Εκκλησιών, των ευρισκομένων στην Κωνσταντινούπολη για την Σύναξη την οποία συνεκάλεσε ο προεξάρχων Οικουμενικός Πατριάρχης κ.Βαρθολομαίος Α'. Της αναγνώσεως του Ιερού Ευαγγελίου ακολούθησε η εξ άμβωνος ανάγνωση του Κοινού Ανακοινωθέντος των Προκαθημένων, το οποίο έχει ως κάτωθι:

Εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Διά τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ, οἱ Προκαθήμενοι τῶν Ἁγιωτάτων Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Ὁρθοδόξους πιστοὺς, τοὺς ἀνά τόν κόσμον ἀδελφούς χριστιανούς καί πρὸς πάντα ἄνθρωπον καλῆς θελήσεως, εὐλογίαν ἀπὸ Θεοῦ καί ἀσπασμόν ἀγάπης καί εἰρήνης.

Ἐυχριστοῦμεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ πάντων ὑμῶν μνείαν ὑμῶν ποιούμενοι ἐπὶ τῶν προσευχῶν ἡμῶν, ἀδιαλείπτως μνημονεύοντες ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς πίστεως καί τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης καί τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καί πατρὸς ἡμῶν' (Α' Θεσ. α' 2-4).

1. Συνελθόντες διὰ τῆς χάριτος τοῦ Παναγάρχου Θεοῦ, τῆ προσκλήσει τοῦ τῆς Κωνσταντίνου Πόλεως Ἀρχιεπισκόπου καί Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου ἐν Φαναρίῳ, μεταξύ 8ης καί 9ης Μαρτίου 2014, συνεσκέφθημεν ἐν ἀδελφικῇ ἀγάπῃ περὶ τῶν ἀπασχολούντων σήμερον τὴν Ἁγιωτάτην ἡμῶν Ἐκκλησίαν ζητημάτων. Συλλειτουργοῦντες τῷ Κυρίῳ ἐν τῷ πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου κατὰ τὴν εὔσημον καί μεγαλύνυμον ταύτην Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀπευθύνομεν πρὸς ὑμᾶς λόγον ἀγάπης, εἰρήνης καί παρακλήσεως.

Ἡ Μία, Ἁγία Καθολικὴ καί Ἀποστολικὴ Ὁρθόδοξος ἡμῶν Ἐκκλησία ἐν τῷ κόσμῳ παροικοῦσα, βιώνει καί αὕτη τὰς προκλήσεις τοῦ ἀνθρώπου ἐκάστης ἐποχῆς. Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, πιστὴ εἰς τὴν Ἱεράν Παράδοσιν, εὐρίσκεται εἰς διαρκῆ διάλογον μετὰ τῆς ἐκάστοτε ἐποχῆς, συμπάσχει μετὰ τῶν ἀνθρώπων καί συμμερίζεται τὴν ἀγωνίαν των. «Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καί σήμερον ὁ αὐτὸς καί εἰς τοὺς αἰῶνας» (Ἑβρ. ιγ' 8-9).

Οἱ πειρασμοὶ καί αἱ προκλήσεις τῆς ἱστορίας εἶναι ἰδιαίτερος ἔντονος εἰς τὰς ἡμέρας μας καί οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ δὲν δυνάμεθα νὰ εἴμεθα ἀμέτοχοι εἰς αὐτὰ ἢ ἀδιάφοροι ἀπέναντί των. Διὰ τὸν λόγον αὐτόν συνήλθομεν ἐπὶ τό αὐτό διὰ νὰ ἐγκύψωμεν εἰς τοὺς πειρασμούς καί τὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα ἀντιμετωπίζει

σήμερον ἡ ἀνθρωπότης. «Ἐξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόβοι» (Β΄ Κορ. ζ΄ 6) οἱ λόγοι αὐτοῖ τοῦ Ἀποστόλου ἰσχύουν καί σήμερον.

2. Ἀναλογιζόμενοι τήν ὁδύνην τῶν ἀνθρώπων ἀνά τόν κόσμον, ἐκφράζομεν τήν συμπάθειάν μας διά τό μαρτύριον καί τόν θαυμασμόν μας διά τήν μαρτυρίαν τῶν χριστιανῶν ἐν τῇ Μέσῃ Ἀνατολῇ, Ἀφρικῇ καί ἀλλαχοῦ τῆς γῆς. Φέρομεν εἰς τόν νοῦν μας τό διττόν αὐτῶν μαρτύριον: περί τῆς πίστεώς των ὡς καί περί τῆς διαφυλάξεως τῆς ἱστορικῆς των σχέσεως μετά ἀνθρώπων ἄλλων θρησκευτικῶν πεποιθήσεων. Καταγγέλλομεν τήν ἀναταραχήν καί τήν ἀστάθειαν αἱ ὁποῖαι ὠθοῦν τοὺς χριστιανούς νά ἐγκαταλείψουν τήν γῆν, ἔνθα ἐγεννήθη ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός καί ἔνθεν διεδόθη τό Εὐαγγέλιον εἰς τόν κόσμον ἅπαντα.

Συμπάσχομεν μετά πάντων τῶν θυμάτων τῆς ἐν Συρίᾳ τραγωδίας. Καταδικάζομεν πᾶσαν μορφήν τρομοκρατίας καί θρησκευτικῆς ὕβρεως. Ἡ ἀπαγωγή τῶν Μητροπολιτῶν Παύλου καί Ἰωάννου, ἄλλων κληρικῶν, ὡς καί τῶν μοναζουσῶν τῆς ἐν Μααλούλα Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Ἁγίας Θέκλης, ἀποτελεῖ χαινουσαν πληγήν καί ζητοῦμεν τήν ἄμεσον ἀπελευθέρωσίν των.

Ἀπευθύνομεν ἔκκλησιν εἰς πάντα ἐμπλεκόμενον πρός ἄμεσον κατάπαυσιν τῶν στρατιωτικῶν ἐπιχειρήσεων, ἀπελευθέρωσιν τῶν αἰχμαλώτων καί ἐδραίωσιν τῆς εἰρήνης ἐν τῇ περιοχῇ διά τοῦ διαλόγου. Οἱ ἐν Μέσῃ Ἀνατολῇ χριστιανοί ἀποτελοῦν τήν ζύμην τῆς εἰρήνης. Εἰρήνην διά πάντα ἄνθρωπον σημαίνει ἐπίσης εἰρήνην διά τοὺς χριστιανούς. Στηρίζομεν τό Πατριαρχεῖον Ἀντιοχείας εἰς τήν πνευματικὴν καί ἀνθρωπιστικὴν διακονίαν αὐτοῦ, ὡς ἐπίσης καί τὰς προσπάθειας αὐτοῦ διά τήν παλινόρθωσιν τῆς περιοχῆς καί τήν παλιννόστησιν τῶν προσφύγων.

3. Ἐνθέρμως προσευχόμεθα ὑπὲρ τῆς διεξαγωγῆς εἰρηνικῶν διαπραγματεύσεων καί τῆς ἐν προσευχῇ καταλλαγῆς πρὸς ἔξοδον ἐκ τῆς ἐν Οὐκρανίᾳ συνεχιζομένης κρίσεως. Καταδικάζομεν τὰς ἀπειλάς βιαίας καταλήψεως Ἱερῶν Μονῶν καί Ναῶν καί προσευχόμεθα διά τήν ἐπιστροφήν τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν σήμερον εὐρισκομένων ἐκτός τῆς κοινωνίας μετά τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας.

4. Ἡ παγκόσμιος οἰκονομικὴ κρίσις ἀποτελεῖ θεμελιώδη ἀπειλήν διά τήν δικαιοσύνην καί τήν εἰρήνην εἰς τοπικόν καί παγκόσμιον ἐπίπεδον. Αἱ συνέπειαι αὐτῆς εἶναι ἐμφανεῖς εἰς ἅπαντα τὰ στρώματα τῆς κοινωνίας, ἔνθα ἀπουσιάζουν ἀξία ὡς ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ προσώπου, ἡ ἀδελφικὴ ἀλληλεγγύη καί ἡ δικαιοσύνη. Τὰ αἴτια τῆς κρίσεως ταύτης δέν εἶναι ἀμιγῶς οἰκονομικά. Εἶναι καί πνευματικῆς καί ἠθικῆς φύσεως. Ἀντὶ τοῦ συσχηματισμοῦ πρὸς τὰ παγκόσμια εἶδωλα τῆς ἰσχύος, τῆς πλεονεξίας καί τῆς φιληδονίας, ἐξαίρομεν τήν ἀποστολήν μας νά μεταμορφώσωμεν τόν κόσμον, ἐφαρμόζοντες τὰς ἀρχὰς τῆς δικαιοσύνης, τῆς εἰρήνης καί τῆς ἀγάπης.

Συνεπεία τοῦ ἐγώϊσμοῦ καί τῆς καταχρήσεως τῆς ἐξουσίας, πολλοί ἄνθρωποι ὑποτιμοῦν τήν ἱερότητα τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, ἀδιαφοροῦντες νά διακρίνουν τό πρόσωπον τοῦ θεοῦ εἰς τούς ἐλαχίστους τῶν ἀδελφῶν μας (πρβλ. Ματθ. κε', 40, 45), πολλοί δέ παραμένουν ἀδιάφοροι ἔναντι τῆς πτωχείας, τῆς ὀδύνης καί τῆς βίας, αἱ ὁποῖαι μαστίζουν τήν ἀνθρωπότητα.

5. Ἡ Ἐκκλησία καλεῖται νά ἀρθρώσῃ τόν προφητικόν της λόγον. Ἐκφράζομεν τήν εἰλικρινῆ ἡμῶν ἀνησυχίαν διά τάς τοπικάς καί παγκοσμίους τάσεις, αἱ ὁποῖαι ἀπαξιῶνουν καί διαβιβρώσκουν τάς ἀρχάς τῆς πίστεως, τήν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, τόν θεσμόν τοῦ γάμου καί τό δῶρον τῆς δημιουργίας.

Ὑπογραμμίζομεν τήν ἀναμφισβήτητον ἱερότητα τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ἀπό τῆς συλλήψεως μέχρι τοῦ φυσικοῦ θανάτου. Ἀναγνωρίζομεν τόν γάμον ὡς ἔνωσιν ἀνδρός καί γυναικός, ἡ ὁποία εἰκονίζει τήν ἔνωσιν τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας Του. Ἀποστολή ἡμῶν εἶναι ἡ διαφύλαξις τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος ὡς οἰκονόμων καί οὐχί ὡς κατόχων αὐτοῦ. Κατά τήν περίοδον ταύτην τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς προτρεπόμεθα τόν κληρὸν καί τόν λαόν ἡμῶν νά ἐπιδείξουν πνεῦμα μετανοίας, νά βιώσουν τήν καθαρότητα τῆς καρδίας, τήν ταπείνωσιν καί τήν συγχωρητικότητα, καταθέτοντες εἰς τήν κοινωνίαν μαρτυρίαν περί τῶν πάντοτε ἐπικαίρων διδαγμάτων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

6. Ἡ Σύναξις αὕτη τῶν Προκαθημένων συνιστᾷ δι' ἡμᾶς μίαν εὐλογημένην εὐκαιρίαν, ἵνα ἐπαναβεβαιώσωμεν τήν ἐνότητα ἡμῶν διά τῆς κοινωνίας καί τῆς συνεργασίας. Ἐπιβεβαιοῦμεν τήν ἀφοσίωσιν ἡμῶν εἰς τήν ἔννοιαν τῆς συνοδικότητος, ἥτις τυγχάνει ὑψίστης σημασίας διά τήν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας. Ἐνωτιζόμεθα τήν ρῆσιν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, ὅτι 'τό τῆς Ἐκκλησίας ὄνομα, οὐ χωρισμοῦ ἀλλ' ἐνώσεως καί συμφωνίας ὄνομα'. Ἡ καρδία ἡμῶν στρέφεται πρὸς τήν ἀπό μακροῦ ἀναμενομένην Ἁγίαν καί Μεγάλην Σύνοδον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, διά νά μαρτυρήσωμεν τήν ἐνότητα αὐτῆς, ὡς καί τήν εὐθύνην καί τήν στοργήν της πρὸς τόν σύγχρονον κόσμον.

Ἡ Σύναξις συνεφώνησεν ὅτι ἡ προπαρασκευαστικὴ τῆς Συνόδου ἐργασία πρέπει νά ἐντατικοποιηθῆ. Εἰδικὴ Διορθόδοξος Ἐπιτροπὴ θά ἀρχίσῃ τό ἔργον αὐτῆς ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου 2014 καί θά ὀλοκληρῶσῃ αὐτό μέχρι τοῦ Ἁγίου Πάσχα τοῦ ἔτους 2015. Θά ἀκολουθήσῃ Προσυνοδικὴ Πανορθόδοξος Διάσκεψις κατὰ τό πρῶτον ἡμισυ τοῦ ἔτους 2015. Ἄπασαι αἱ ἀπόφασεις, τόσοσιν κατὰ τὰς ἐργασίας τῆς Συνόδου, ὅσων καί κατὰ τὰ προπαρασκευαστικὰ στάδια αὐτῆς, θά λαμβάνωνται καθ' ὁμοφωνίαν. Ἡ Ἁγία καί Μεγάλη Σύνοδος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας θά συγκληθῆ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ἔτει 2016,

έκτός άπροόπτου. Η Σύνοδος θά προεδρευήται υπό του Οίκουμενικού Πατριάρχου. Οί άδελφοί Αύτου Προκαθήμενοι τών λοιπών Όρθοδόξων Αύτοκεφάλων Έκκλησιών θά κάθηνται έκ δεξιών και έξ ευωνύμων Αύτου.

7. Αναποσπάστως συνδεδεμένη προς τήν ένότητα εΐναι ή ίεραποστολή. Η Έκκλησία δέν ζή διά τόν έαυτόν της, αλλά όφείλει νά μαρτυρή και νά μοιράζεται τά δώρα του θεου μετά τών έγγύς και τών μακράν. Μετέχοντες της θείας Ευχαριστίας και προσευχόμενοι υπέρ της οίκουμένης, καλούμεθα νά συνεχίσωμεν τήν λειτουργίαν μετά τήν θείαν Λειτουργίαν και νά μοιρασθώμεν μεθ' ολοκλήρου της άνθρωπότητας τά δώρα της άληθείας και της άγάπης, συμφώνως προς τήν τελευταίαν έντολήν και διαβεβαίωσιν του Κυρίου: 'Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά έθνη [...] και ιδού έγώ μεθ' ύμών ειμι [...] έως της συντελείας του αιώνος' (Ματθ. κη', 19-20).

8. Ζώμεν έντός ενός κόσμου, όπου ή πολυπολιτισμικότης και ό πλουραλισμός συνιστούν αναπόφευκτον πραγματικότητα και συνεχώς μεταβαλλομένην. Έχομεν επίγνωσιν του γεγονότος ότι ουδέέν θέμα της έποχής μας δύναται νά θεωρηθή ή έπιλυθή άνευ αναφορας εις τό παγκόσμιον, καθώς και ότι οιαδήτις πόλωσις μεταξύ τοπικού και παγκοσμίου καταλήγει εις άλλοίωσιν του όρθοδόξου φρονήματος.

Ός έκ τούτου, ένώπιον και αύτών εισέτι τών διαφωνιών, διαχωρισμών και διαιρέσεων, εΐμεθα άποφασισμένοι νά διακηρύξωμεν τό μήνυμα της Όρθοδοξίας. Αναγνωρίζομεν ότι ό διάλογος τυγχάνει πάντοτε καλλίτερος της συγκρούσεως. Η άποχώρησις και ή άπομόνωσις ουδέποτε άποτελούν έπιλογήν. Έπαναβεβαιουΐμεν τήν ύποχρέωσιν μας νά διαλεγώμεθα προς τόν άλλον, μετά τών άλλων ανθρώπων, μετά τών άλλων πολιτισμών, όπως και μετά τών άλλων χριστιανών και τών ανθρώπων άλλων θρησκευτικών πεποιθήσεων.

9. Παρά τάς άνωτέρω προκλήσεις, διακηρύσσομεν τό Ευαγγέλιον του θεου 'όστις τοσοΐτον ήγάπησε τόν κόσμον' ώστε 'έσκήνωσεν έν ήμϊν'. Τοιουτοτρόπως, οί Όρθόδοξοι παραμένομεν πλήρεις έλπίδος. Παρά τάς δυσχερείας τολμώμεν, έν τούτοις, νά έχωμεν τήν έλπίδα ήμών εις τόν θεόν 'Οστις έστί 'ό ών και ό ήν και ό έρχόμενος, ό παντοκράτωρ' (Άποκ. α', 8). Διό και αναμιμνησκόμεθα ότι ό τελευταΐος λόγος -λόγος άγαλλιάσεως, άγάπης και ζωής- άνήκει εις Αύτόν, Ώ πρέπει πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Έν Φαναρίω, τή 9η Μαρτίου 2014

+ Ό Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαΐος
+ Ό Άλεξανδρείας Θεόδωρος

- + Ὁ Ἱεροσολύμων Θεόφιλος
- + Ὁ Μόσχας Κύριλλος
- + Ὁ Σερβίας Εἰρηναῖος
- + Ὁ Ρουμανίας Δανιήλ
- + Ὁ Βουλγαρίας Νεόφυτος
- + Ὁ Γεωργίας Ἡλίας
- + Ὁ Κύπρου Χρυσόστομος
- + Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερώνυμος
- + Ὁ Βαρσοβίας Σάββας
- + Ὁ Τιράνων Ἀναστάσιος